

характеризують набір усіх можливих стратегій продавців та покупців, і вірогідність їх застосування відповідно. Тоді компоненти векторів $p^* = (p_1 ; \dots ; p_i ; \dots ; p_k)$, $q^* = (q_1 ; \dots ; q_j ; \dots ; q_n)$ характеризують вірогідність застосування оптимальних стратегій нашими учасниками торгових відносин відповідно. Певно, оптимальні стратегії задовольняють таким співвідношенням:

$$\sum_{i=1}^k p_i = 1 \quad (1)$$

$$p_i \geq 0, i = \overline{1, k}, \quad (2)$$

$$\sum_{j=1}^n q_j = 1, \quad (3)$$

$$q_j \geq 0, j = \overline{1, n}, \quad (4)$$

$$\sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n r_{ij} * p_i * q_j \leq V_R^* = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n r_{ij} * p_i^* * q_j^* \leq \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^n r_{ij} * p_i^* * q_j^*. \quad (5)$$

Розв'язавши задачу умовної оптимізації ми отримуємо оптимальні стратегії покупців і продавців, тобто сідлову точку [4].

Список використаних джерел:

1. Моделювання бізнес-процесів [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://stud.com.ua/62398/menedzhment/modelyuvannya_biznes_protsesiv
2. Моделювання бізнес діяльності підприємства [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4950>
3. Сибилов В. Б. Принятие стратегических решений в нечеткой обстановке / В. Б. Сибилов. – М. : ИНПРО-РЕС, 1995. – 229 с
4. Про спільне застосування в економіці теорії ігор і нечіткої математики [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nfimte.com/sigal.html>

К. е. н. Олійник Т. І., Беляєв І. С.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВІ

Економічна трансформація потребує модернізації підходів до менеджменту, які відповідатимуть сучасним умовам господарювання вітчизняних підприємств. На сьогоднішній день існує багато підходів, кожний з яких наголошує на певному аспекті його функціонування з метою обґрунтування доцільності використання в сучасних умовах господарювання – переважно орієнтованого підходу до управління підприємством [1].

Ознайомившись з науковими працями, можна надати узагальнену характеристику кожного підходу:

1) згідно із ситуаційним підходом застосування різноманітних методів управління спричиняється конкретною ситуацією, а прийняття рішень відбувається не відповідно до встановлених планів роботи, а в міру виявлення потенційних проблем, які суттєво впливають на показники роботи підприємства, його здатність бути конкурентоспроможним [2];

2) системний підхід розглядає підприємство як сукупність взаємопов'язаних, взаємодіючих елементів (завдань, ресурсів, процесів), що визначають його характер, та які орієнтовані на досягнення єдиної кінцевої мети в умовах змін зовнішнього середовища. При цьому ефективність функціонування підприємства залежить не від окремих його складових, а є результатом тісної взаємодії всіх елементів в процесі діяльності [3];

3) за функціонального підходу управління розглядається як сукупність функцій, які потрібно виконати для досягнення поставлених завдань [4].

4) процесний підхід розглядає управління як сукупність безперервних, взаємопов'язаних дій, спрямованих на досягнення цілей підприємства. Даний підхід робить управління більш спрямованим на ефективність, оскільки зорієнтований на замовника продукції (послуг), а тому його застосування дозволяє досягти виробництва конкурентоспроможної продукції (послуг).

Внаслідок опрацювання наукових робіт встановлено, що перевагами використання процесно-орієнтованого підходу є:

- спрощення багаторівневих ієрархічних організаційних структур, що веде до спрощення обміну інформацією між різними підрозділами;

- розгляд якості діяльності в системі менеджменту не в статиці, а в динаміці, коли діяльність в системі має постійно поліпшуватися на основі відповідних вимірювань і аналізу;

- здатність до вдосконалення менеджменту, що вкрай важливо в умовах зростаючої конкуренції – розширює можливості підприємства у розвитку свого бізнесу;

- висока мотивація;

- зниження навантаження на керівників;

- висока гнучкість та адаптивність системи управління;

- висока динамічність системи та її внутрішніх процесів, яка обумовлена сильною вертикальною інтеграцією ресурсних потоків;
- значне зниження значущості дій бюрократичного механізму;
- висока прозорість системи управління, а також спрощення процедур координації, організації та контролю;
- можливість глибокої комплексної автоматизації;
- можливість оптимізувати систему управління, зробити здатним еластично прореагувати на трансформацію зовнішнього середовища;
- зосередженість управління на стратегічних процесах;
- здатність реалізувати якість продукції, що випускається відповідно до вимог ІСО 9000 і здобуття відповідного сертифікату;
- поява інформаційної системи в рамках єдиної системи управління підприємством;
- відповідальність кожного співробітника за якість кінцевого результату, підвищення оперативності й адаптивності діяльності;
- клієнто-орієнтований характер діяльності підприємства;
- можливість об'єктивної оцінки діяльності посадових осіб, які задіяні у виконанні бізнес процесів [5].

Таким чином, вищенаведені переваги обґрунтовують доцільність переходу до застосування та впровадження процесно-орієнтованої моделі управління підприємством. Найбільш повним відображенням використання даного підходу є управління підприємством як сукупністю здійснюваних бізнес-процесів, які визначається цілями й завданнями діяльності суб'єкта господарювання та забезпечують реалізацію всіх видів його діяльності.

Список використаних джерел:

1. Андерсен Б. Бизнес-процессы. Инструменты совершенствования / Б. Андерсен ; пер с англ. С. В. Ариничева. – М. : Стандарты и качество, 2015. – 272 с.
2. Репин В. В. Два понимания процессного подхода к управлению [Електронний ресурс] / В. В. Репин. – Режим доступу : <http://www.quality.eur.ru/DOCUM4/2-pnm.htm>
3. Ковалев С. М. Оптимизация бизнес-процессов [Електронний ресурс] / С. М. Ковалев. – Режим доступу : <http://www.betec.ru/index.php?id=06&sid=55>
4. Виноградова О. В. Реінжиніринг бізнес-процесів у сучасному менеджменті : моногр. / О. В. Виноградова ; Донецький держ. ун-т економіки і торгівлі ім. М. Туган-Барановського. – Донецьк : Вид-во ДонДУЕТ, 2013. – 196 с.
5. Крыжановский В. Г. Антикризисное управление / [В. Г. Крыжановский, В. И. Ламешков, В. И. Лютер и др.]. – М. : ПРИОР, 2015. – 236 с.